

[Formanden.]

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i dag.

Efter at landsretssagfører Erik Høgsbro er udtrådt af rigsretten, tager ifølge rigsretslovens § 2 hans første stedfortræder, amtsrådsmedlem H. Kryger Madsen, Aggernæs Møllegaard pr. Otterup, sæde i retten for den tilbageværende del af den periode, for hvilken rigsrettens medlemmer er valgt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om foranstaltninger mod olieforurening af havet.*

Gennem de senere år er olieplagen ved vore kyster og i kystfarvandene blevet et virkelig alvorligt problem. Hvert år driver i tusindvis af døde eller halvdøde havfugle ind på de danske kyster, indsmurt i olie, og ofte er store strandarealer forurenede af ilanddrevet olie i en sådan grad, at alt badeliv i længere tidsrum er ganske umuliggjort, ikke alene til stor gene for badegæsterne, men også for vort turisterhverv, hvor følgen kan blive betydelige økonomiske tab. For fiskerierhvervet og fiskeindustrien vil en bekæmpelse af den stadigt stigende olieforurening af havet ligeledes være af betydning, idet undersøgelser har vist, at olien kan virke skadeligt ind på fiskebestanden.

Mange andre lande har været udsat for de samme ulemper, og der er derfor udbredt offentlig bekymring også udenfor Danmark over dette problems omfang og vækst. Skulle man komme ondt til livs, var det imidlertid indlysende, at der måtte træffes effektive foranstaltninger, der måtte hvile på internationale aftaler, og den engelske regering, der var stærkt interesseret i sagen, indbød derfor til deltagelse i en international konference i april—maj 1954, der havde til formål at søge tilvejebragt en international aftale om, hvilke forholdsregler der burde tages for at hindre olieforurening af havene.

Danmark modtog indbydelsen, og som det vil være de ærede medlemmer bekendt,

lykkedes det på konferencen at afslutte en konvention, der nu kun venter på de nødvendige ratifikationer for at kunne træde i kraft. Konventionen er ratificeret af Storbritannien, og en række andre lande forventes i nærmeste fremtid af følge efter.

Konventionen, der findes optrykt i den af den danske delegation afgivne beretning, der er omdelt til folketingets medlemmer, går i hovedtræk ud på at forbyde udtømmning af olier indenfor visse nærmere angivne zoner, der normalt strækker sig 50 sømil fra land. For Danmarks vedkommende er den såkaldte Nordsøzone af særlig interesse, idet der for dennes vedkommende er fastsat forbud mod udtømmning af olie i en afstand af 100 sømil bl. a. ud fra Jyllands vestkyst. Endvidere påbyder konventionen indretning af særlige anordninger til modtagelse af olierester i vigtigere havne, ligesom den, under hensyn til vanskeligheden ved at konstatere, hvorvidt et skib har overtrådt konventionens bestemmelser, foreskriver, at der i ethvert af konventionen omfattet skib skal forefindes en særlig oliejournal.

Til at overveje spørgsmålet om Danmarks ratifikation af konventionen og til at afgive indstilling om den herfor fornødne lovgivning nedsatte handelsministeriet i december 1954 et udvalg bestående af repræsentanter for administrationen, havnene og interesserede organisationer.

Udvalget afgav i september 1955 betænkning indeholdende forslag til lov om foranstaltninger mod olieforurening af havet. Betænkningen er omdelt til tingets medlemmer, og om det nævnte forslag og udvalgets overvejelser skal jeg derfor henvise til denne.

Nærværende lovforslag følger i det store og hele udvalgets indstilling. Der er dog foretaget visse mindre ændringer, fortrinsvis af redaktionel karakter, hvorom jeg skal henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting, idet der ved lovens gennemførelse vil være skabt mulighed for ratifikation af konventionen fra dansk side.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.